

Передплата

«РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

за пів рік . . . 20 кор.
за рік . . . 10 кор.
за чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1-70 кор.

За границю:

пів рік . . . 16 рублів
або 36 франків
за рік . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очі і душу ми вирнеш; а не возьмеш милої і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дзямбровського (Хорунжийи). Експедиційні місцеві в Агенції Соколовського в пасажі Гавсманя.

Рукописи звертає сюди на попереднє застереження. — Рекламації неопечатаї вільні від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 30 сот. від стрічки.

Програма міністерства Бека.

(X) В суботу подали ми головні основи програми міністерства Бека, котре представило ся посольській палаті минуного четверга, а в палаті вельмож в п'ятницю. Програмова річ, яку виголосив при сій нагоді міністер-президент бар. Бек визначає ся небувалою доси рішучістю, з якою міністерство зазначило австрійське становище правне супроти Угорщини. Сим разом міністерство найшло в сій справі однодушне одобренє цілої посольської палати, (хоч деякі посла відносять ся до слів міністра-президента з певною зневірою), а се стає найпевнішим доказом, що вся суспільність в Австрії дійшла до пересвідчення і свідомости, що Австрія може лише найбільшою рішучістю охоронити ся перед нахабою Угорщини, а також тим способом, наколи супроти самостійного права розпорядимости угорського законодавства супротивить самостійне право розпорядимости австрійського законодавства. Міністер-президент бар. Бек зазначив у своїх виводах, що засадничо мало би австрійське правительство вже тепер право до самостійних розпорядків. Сю заяву бар. Бека можна вважати відповідію на недавну промову міністра торгівлі Кошута і на погляди в угодівій справі угорського правительства. Вправді бар. Бек не висловив сего виразно, але з його річи виходить виразно, що він поступоване Угорщини в справі цлової тарифи уважає зломанем взаїмности. Се управнює вповні австрійське правительство до самостійних розпорядків і для того бар. Бек уважає, що дотеперішній стан хиткості не дасть ся на довший час удержати.

Програмова річ бар. Бека вказує вже й дорогу, якою правительство хоче піти для усуненя сего важкого пересиленя. Угорське правительство, як уже відомо, внесло в соїмі самостійну цлову тарифу, але бажає сю справу аж тоді в соїмі полагодити, коли поміж Австрією а Угорщиною будуть переведені пересправи про будучі обопільні взаємини. Нема найменшого сумніву, що тепер уже не дасть ся усунути самостійна угорська тарифа цлова, але се річ певна, що поки що Угорщина виступить з новою жалобою проти Австрії, поки не виявлять ся обопільні взаємини. Бар. Бек заявив рішучо, як і його попередник кн. Гогенльо-

ге, що пересправи з Угорщиною мають обнімать весь обсяг угодівій питань, а до ясности і рішучости в поступованю причинить ся чимало свідомість, що Австрія має також повне право до самостійних розпорядків. Угорщина бажає замість дотеперішнього цловоторгового союзу заключити з Австрією торговий договір. Отже тим лекше буде Австрії заключити такий договір, наколи й в Угорщині будуть переконані, що австрійська рада державна схоче практично покористувати ся правом самостійних розпорядків. Австрійське правительство хоче ще раз попробувати витворити правну основу до мирної спільности з Угорщиною. Колиж сене поведе ся, тоді дійде до розділу, а на сей случай висказав бар. Бек поважні слова, що обидві держави понесуть шкоду, однак для Угорщини «реальна сила матеріяльних засобів і економічного розвитку Австрії не дасть ся нічим заступити». Таке міністерство, говорив бар. Бек, є малою угодовою конференцією неустаючою і улекшить національне порозумінє.

Окрім уладженя взаємин з Угорщиною має міністерство Бека перевести другу неменше велику задачу — виборчу реформу. Два міністерства провалили ся вже через сю справу, а тепер третє бере ся до розвязки сего трудного питання.

Теперішнє міністерство, як зазначив бар. Бек о своїй програмівій річи, представляє концентрацію національних сил і вважає себе парламентарним, хоч, як ми се при іншій нагоді виказали, не є таким вповні. Таке міністерство, говорив бар. Бек, є малою угодовою конференцією неустаючою і улекшить національне порозумінє.

Як ми вже згадували, вважає себе бар. Бек спадковцем своїх попередників і приймає без засторог полишену ними спадщину.

Міністерство бар. Бека вважає своєю ціллю — довести конечно до порозуміня в справі виборчої реформи. В тім згляді годять ся з бар. Беком усі поважні політики, що без переведеня виборчої реформи на можна і подумати про якесь правильне і хосенне житє політичне в Австрії після останних подій. Без виборчої реформи ніяке австрійське правительство не має можливости ествованя.

В звязи з виборчою реформою стоїть також підготовленє до порозумі-

ня поміж народностями, а також у виборчій комісії заявив міністер-президент бар. Бек, що правительство, хоч вважає основою розправ компромісові висліди кн. Гогенльоге, однак не є противне самостійним предлогам поодиноких членів комісії, наколи они зможуть пособляти порозуміню поміж сторонництвами. Міністер-президент доторкнув ся, вправді лише загально, також справи ческої мови у внутрішнім урядованю і ческого університету на Моравії і висловив надію, що теперішнє міністерство витворить основи до порозуміня в тих, як і в інших національних справах.

Більшість сторонництв парламентарних віднесли ся прихильно до програми правительства, Ческий клуб і Славянський Союз застерегли собі вільну руку, а п. Романчук перед редактором N. fr. Presse заповів, що становище Русинів буде знов опозиційне. На інтерпеляцію д-ра Крамаржа і Странского заявив бар. Бек, що правительство возьме ся до розвязки всіх питань національних, а про ческо-моравські справи згадав лише прикладово.

Вже поперед згадували ми, що удержавленє залізниць, а передовсім північної вважає правительство наймогуттійшим оружем в боротьбі з Угорщиною.

Наостанку згадати годить ся, що річ програмова бар. Бека викликала в Угорщині неприхильний а навіть неприязний відгомін і нема сумніву, що тепер стоїмо перед важким державним пересиленєм.

ДО ПИСЬ.

Із Коломій.

Мало є міст в Галичині із так визначно руским характером як Коломий. Праця над освідомленєм нашого народу довела нині тільки до того, що ми маємо свідоме селянство. Свідомого міщанства в нас ще — треба се признати — дуже мало. Правда, зачуваємо час до часу про сильнійший національний рух серед міщан у Яворові, Угнові, Тернополі та ще кілька інших містах, але все таки руского міщанства так мало, що воно навіть не в силі надати рускої краски містови. У нас в Галичині мають міста переважно польський характер, а хоч де й переважають чисельно Жиди, то вони супроти своєї зівсім невиробле-

ної національної свідомости не в силі переважити польського елемента. Безперечно головна причина того лежить в обставині, що в Галичині всі уряди польські, а урядники — Поляки, становлячи головну інтелігенцію міст, надають їм польську закраску. Тому польському покостори піддають ся зівсім мимоволі й купці-Жиди, в руках котрих спочиває gros торгівлі по малих містечках. Так отже Русини дуже трудно продерти ся через тую польську шкаралуцу, бо рускі капітали — а се в місті головна річ — поки що незначні.

В Коломиї стоїть справа трохи инакше. Передовсім само місто так дуже розкинене, що воно стоїть у непосредній звязи з численими сусідніми селами (як Пядики, Вербіж, Воскресінці, Королівка і и.). В тих селах, розуміють ся, руске населенє, а се не може бути без впливу, на народне освідомленє міщанства, котре привикає від малої дитини до руского окруженя. До того ще й спинає польську агітацію. Для того міщанство по краях ломії уживає розговірної мови рускої — без огляду на обряд і народність.

Коломийська інтелігенція так щасливо дібрана, що руский елемент виступає в ній ярко на верх. Велика часть тутешних урядників Русини, а що майже кождий старший урядник є ту й властителем якоїсь реальности, проте в такою інтелігенцією мусить місто числитися. Русинів вибирають (хоч що правда, кривдять мало) не тільки до міської ради й магістрату, але навіть таблички з числами на домах мають побіч польських також і українські написи — з певними обмеженнями, бо великі таблиці з написами вулиць суть виключно польські.

Взагалі Русини малиб у Коломиї певно перевагу, коли би Поляків не спомогали причислювані урядово (і в практиці) до їх народности Жиди. Видно се найліпше по тутешних гімназіях. До української гімназії записало ся більше учеників чим до польської — та й то між тими останніми було немало Русинів, а вже поражаючо багато Жидів.

Політичне житє між Коломийцями досить розвинене — се звісна річ. Взагалі тутешна українська громада поділена на дві головні партії, котрі старають ся можливо уникати конфлікту між собою. Одна партія — се демократичні народовці, згруповані коло «Народного Дому» і товариства «Родина». Більша частина інтелігенції належить сюди. Друга партія має свій внішний вираз у «Січах», зорганізованих д-ром Трильовским. Се більше мужицка партія. Про їх діяльність надіємо ся поговорити ширше на иншому місці. Скажу ту тільки коротко, що всякі сильніші політичні рухи відбивають ся в Коломиї різким відгомном (пр. борба за виборчу реформу і и.).

Тут ще згадатиб про наших — пожаль ся Боже — «русских». І найзавзятійшому москвофілови відомо нині, що єго партія яко позитивна стратила вже давно свій бит — вона може служити нині тільки до цювання плянів прихильникам українського люду. Звідси й походить, що москвофіли стидають ся прямо

самі признати ся до своєї партії в товаристві, підчас коли щирий Українець — свідомий ідейности своїх поглядів — признає ся голосно і з гордостю до своїх поглядів. Се річи ноторично звісні. Та мимо того москвофілство істнує і завдяки величезним маєткам згромадженим у руках єго провідників киринить, де може, українській справі — хоч все менше успішно.

В першій мірі відносить ся сказане до Коломиї, де адвокат др. Дудикевич зорганізував оден із найголовніших штабів москвофілської кирині. І треба на жаль сказати, що він має ще досить прихильників не тільки між збаламученим селянством Коломийщини, але навіть намагаєть ся зорганізувати на свій лад міщанство за помочю товариства «Міщанская Читальня».

Що дієть ся в головному штабі коломийських москвофілів, того нам не знати. Доходять тільки глухі вісти про ославлені чайні вечери; довший час товк ся по афішах оден-одинокий відчит д-ра Дудикевича — чи там «лекція» — про конституцію; вкінци час до часу появляють ся оповістки про представлення в «Міщанской Читальні». Тії оповістки друковані в кацапському жаргоні, а також... по жидівськи; а розліплюють ся їх навіть на церкві при вході, бо видно скомпромітований і вічно компромітуючий себе тутешній парох о. Семенів не протестує проти того очевидного надужитя. Одним із найбільших свіжих кацапских подвигов був уряджений в Коломиї похід із жидівськими лямпіонами в честь Качковського, котрий закінчив ся безсоромними доносами на тутешних гімназіястів — доносами, як показало ся, неоснованими на нічім... Та досить уже про сей сьмітник.

(Конець буде).

Польська квестія

(Конець).

Два Чехи др. Герольд і проф. Масарик висловлюють ся дуже обережно і виминаючо. В засаді признають кождому народови право стреміти до самостійного побуту, але такі стремління називає др. Герольд «заледви теоретичним сном» супротив відносин, в яких під добу находить ся польський народ. Для європейської культури вважає знатним несамоствійніє Польщі, а створенє услівій, щоби польський народ міг розвивати ся ях найкраще. Що до евентуальної форми евентуальної польської держави здержують ся оба від осуду, бо перший уважає, що «не випадає чужому чоловікови упреджувати думки самого народа», а другий підносить, що ся форма зависіла би в першій мірі від признання трех розборових держав, які на републику ледви чи згодили би ся.

Вже зовсім до резерви відтягнув ся Данець Фридерик Баєр, голова міжнародного бюро мира. Звиняючись, що не студіював спеціально польської квестії, признає засадничо справедливими змаганя Поляків до державної самостійности в їх етнографічних границях, з одним застереженням: щоби се не коштувало ані

одної каплі крови, а тоді відбило би ся се корисно на європейській і світовій політиці, бо було би доказом політичного освідомлення людскости.

Найосновніші відповіді подали Німці, очевидячки заінтересовані непосредно польською справою. Проф. Ганс Дельбрік квестионує передовсім відкликуванє до міжнародного права. Оно є зависиме від існуючих політичних властей, а сї певно не згодили би ся на самостійність Польщі. Змаганя до неї належить радше осуджувати зі становища політичної етики і в єї лиці они вповні оправдані. Та чи були би корисні для загальної культури людскости — се питанє, яке що до німецьких провінцій треба заперечити. Там вже нема одноцільної польської области, а мішана з німецькою. Переведенє злуки цілої язикової области Поляків довело би до кровавої війни, яка зашкодила би європейській культурі. Що до Росії автор признає змаганє Поляків до автономії оправданим, однак відорване Конгресівки від неї, навіть з евентуальним причученєм до Австрії чи Німеччини, було би економічною руїною, на яку самі тамошні Поляки не пристали би. Тому радить радше старати ся о захованє тридержавного поділу, бо «утворенє польської републики, а навіть само змаганє до неї, грозить Європі найстрашнішими війнами і унеможливує прихильне трактованє Поляків у великих державах, до яких тепер они належать».

Проф. Вільгельм Ферстер з Берлина квестионує не тільки означенє «право народів», але і висказ «границі теперішньої язикової области». Чи ся область сягає по Рен і Вестфалію, бо там чимраз більше поселюють ся тисячі польских робітників? Колиб німецька держава мала розтягати ся так далеко, як «голосить німецьке слово», то мусілаб бути дуже широка і стати насупереч з інтересами не одної народности. Тому автор бачить одиноке розвизанє польської квестії «в звязи з висшою організацією цілого національного житя», опертого на національній автономії, як се устроєно в малих розмірах в многоязичній Швайцарії, а витво ює ся чимраз конкретніше в Австрії межі Німцями, Італійцями і ріжними славянськими народами. Тому для польского народа нема иншого спасеня, як прилучити ся до великого і чистого руху висвободженя людскости, який не тільки подасть єму справедливість, але і збереже єго від завданя кривди иншим.

Найреальнішу, націховану отвертостію, а заразом і беззглядністю є відповідь проф. Ернеста Газе, яку задля єї ляпідарного стилю передаємо в повній основі: 1) Зі становища права народів змаганє польского народа до відзисканя самостійного побуту в границях єго нинішньої язикової области, не можна признати управненим. Істнуючий тепер стан полягає на постановах і умовах відєньского конгресу. До перетвореня теперішнього державного устрою був би потрібний не тільки дозвіл Німеччини, Росії і Австрії, а також всіх тих держав, які брали уділ у відєнськїм конгресі. На дозвіл такого міжнародного конгресу не можна числити. 2) Для загальної е-

європейської культури досягнене і самостійний дальший розвій культури польського народу в рамках незалежного державного побуту, не був би ані пожаданий, ані непожаданий, але рівнодушний. Дотеперішня діяльність польського народу для європейської культури така незначна, що зникнене польського народу не оставило би жадної прогалини в європейській культурі. Інакше представляє ся річ зі становища російської держави. Там Поляки у відношеню до Росиан є представителями висшої культури. Однаковож заінтересоване Росії для висшої культури Поляків, зникне з хвилию, коли они досягнуть незалежність і вилучать ся з російської держави.

а) Перестроєне конгресової Польщі в її нинішних етнографічних границях (отже без Литви і руских провінцій), в автономічну державу, федеративно злучену з Росією, з власним соймом, власним, кравчим правительством і власною міліцією — довело би на якийсь час до стану, який спонукав колись поділ Польщі межі три сусідні держави. Така автономічна польська держава, злучена з Росією, була би жерелом безстанних змагаль прилучити до сеї автономічної Польщі, також німецьких і австрійських частий, належних до давньої Польщі. Вислідом були би війни межі трема державами і мирові договори на корист Польщі, отже нові поділи Польщі, з іншими може границями, як они є тепер, але в кождім разі не існують Польщі, яко междержавного валу.

3. б) Перестроєне цілої польської язикової області в незалежну демократичну республіку, в якій границях всі мешканці, без різниці віроісповіданя і народности булиб рівноправні під політичним і державним зглядом, видає ся мені невикональним. Кождому такому змаганю противділали би однодушно три заборчі держави. Та коли би навіть такий державний устрій тішив ся хвилием поводженем, то все таки мусів би ся небагом розбити об власну внутрішню нецирість. Стремління Поляків були завсїгди націоналістичні. Виречи ся національної польської держави в користь держави з рівноправними народностями не може ніколи полягати на щирости. А в кождім разі ані Русини, ані Німці научені давним досвідом, не дали би віри запевненням рівноправности в польській республіці.

Спільні делегації.

В суботу о год. 11. перед полуднем зібрала ся делегація на перше засідане. Міністер заграничних справ гр. Голуховський отвирав засідане і просить найстаршого віком члена делегації бар. Спенса обняти провід. Відтак доконано вибору президента, 53 голосами на 54 голосуючич вибравши кн. Фердинанда Льобковица, який дякує за вибір, просить о підмогу, запевнює безсторонність і згадує про мадрицький замах та присвячує по смертну згадку бл. п. Яворському, а кінчить окликом в честь цїсаря, який присутні повторили тричі. Віцепрезиден-

том вибрано д-ра Сильвестра 27 голосами против Д. Абрагамовича, на якого впало 25 голосів; вкінці вибрано секретарів і комісії.

Предложений делегациям спільний бюджет на р. 1906 виказує загальне за потребоване в сумі 346,720.000 К. З сеї квоти припадає на міністерство заграничних справ 12,151.000 К, а на міністерство війни 299,049.000 К, ся позиція містить в собі також надзвичайні видатки в квоті 30,897.000. На спільне міністерство скарбу, преліміновано 5,303.000 К. Крім висше названих квот домагає ся міністерство війни квоти 49 мільонів корон на новий материял пільної артилерії і інших предметів воруженя яко одной рати, а міністерство маринарки жадає на цілі вивінованя маринарки також рати 26,300.000 К з надзвичайного кредиту.

На кінці засіданя повідомив гр. Голуховський, що в неділю о год. 1. в полудне австрійську делегацію прийме цїсар в Бургу.

Рівночасно в палаті угорского міністерства зібрала ся угорська делегація. Та підчас її нарад склала ся дуже немила подія, яка на часок заколотила спокій зібраня. Іменно християнсько-соціяльне сторонництво скликало велике віче Віденців в справі угорской автономічної тарифи. На вічу явило ся багато послів сторонництва і кілька тисяч людей; ухвалено дуже острі розолюції против угорского правительства, змінючого односторонно услівя австро-угорского відношеня в спосіб, загрожуючий інтересам Австрії, а відтак згромаджено ся на улиці перед ратушом, де др. Люеґер з балькону промовляв до зібраних і вкінці візвав, щоби розійшли ся супокійно. В тім хтось крикнув «На перед!» і з гуртком рушив бігцем в сторону Банкової улиці, а за ними товпа около 2000 людей. Мимо сего, що поліція заступила їм дорогу, демонстранти успіли передерти ся в більшім числі перед будинок угорского міністерства і там галасуючи вибили кілька вікон в сали нарад угорской делегації, а навіть через збите вікно влетів отворений ніж саме попри голову управителя угорского кореспонденційного бюро.

Засідане угорской делегації перервано, а після перерви деякі делегати в великім зденерованю напятавали демонстрацію, підсуваючи навіть австрійскому правительству, що оно зорганізувало сей виступ против Мадярів. Президент міністрів др. Векерле заперечив рішучо сему посудженю та радив не привязувати більшої ваги до сеї демонстрації, яка не є навіть виразом настрою віденського населеня, а тільки гуртка загорільців одного сторонництва. Бесідники жадали охорони для безпечности угорских делегатів і далеко ідучої сатисфакції від австрійского правительства, та і тут др. Векерле виказав, що охорона є непотрібна а така сатисфакція неможлива. На руки угорского премієра зложили зараз свої пожалованя австрійский президент міністрів бар. Бек і міністер внутрішних справ др. Бінерт та запевнили, що видано строгі зарядженя унеможливаючі повторене таких вибриків.

Просимо відновити передплату.

НОВИНИ.

— Календар. Ві вторник: руско-кат. Ізаакія; римо-кат. Онуфрія. В середі: руско-кат. Гремія; римо-кат. Антонія з Падуи.

— На будову руского театру у Львові зложено в маю с. р. 2.306-92 К. Загалом зібрано на ту ціль 179.713-53 К.

— Вчерашний фестин на Погулянці на дохід «Рускої захоронки» і «Вакаційних осель» повів тя прегарно. Зібрало ся около 600 осіб, так що буфет, необчислений на так численне товариство, не вистарчив до кінця фестину. Забави ведені Соколами йшли знаменито. При «столяках щастя» вигривала публіка чудові фанти. Гості розійшли ся пізнім вечером з жалем, що гарний фестин так розмірно скоро скінчив ся. Як зачуваємо, львівський «Сокіл» провктує на найблизшу неділю прогульку з фестивом до Зимної-Води окремо замовленим поїздом.

— В справі млочарства. Виділ філії «Просьвіти» в Стрию запрошує всіх, що інтересують ся млочарским промислом, на збори, котрі відбудуть ся в пятницю 15. с. м. о год. 11. перед полуднем в сали «Народного Дому». Предметом нарад буде принятє статута Союза млочарского та управильненє взаїмних зобовязань між союзом а млочарскими спілками. За виділ: Др. Е. Олесницький, о. Н. Матковский.

— Концерти бандуриста п. Гн. Хоткевича відбудуть ся: 13. с. м. середа в Делятині; 14. четвер в Станиславові; 16. субота в Калуші; 17. неділя в Бурштині і 20. середа в Комарні.

— Популярні господарські виклади для селян устроєне філія господарского товариства «Сільський Господар» в Олеську дня 14. с. м. (четвер лат. Боже Тіло) о год. 3. по полудни в Читальни «Просьвіта» в селі Підгірцях, золочівского повіта, з отсими рефератами: 1) Про уживанє і пожиток штучних навозів, 2) про веденє садів і пожиток з них і 3) децо про пасічництво. Дооколичних людей, дбаючих о материяльне піднесенє нашого народу, просить ся, щоби мешканців своїх сіл заохотили до численної участі в тих викладах.

— Вістки з російської України. Голова волинського «Общества грамотности» д. П. Таран одержав дозвіл видавати тижневу газету «Голось Волинскаго Общества Грамотности». Друкувати ся газета буде двома виданнями: одно українською мовою, а друге московською. — Вчєра мало вийти в Київі 1. ч. нової української часописи «Боротьба» під редакцією Миколи Стаховского. Часопись буде виходити двічі в тиждень і коштувати ме 3 рублі річно. — Артист-маляр Фотій Красицький намалював новий портрет Тараса Шевченка, опираючись на найкрасших фотографіях з поета. Відбитка портрета вийшла літографією в Київі, величини 11×14 вершків (на нашу міру 4-84×6-46 дециметрів) і коштує 1 рубля. Портрет вийде також в меншім виді. — Ілюстрована літературна українська часопись «Зоря», що почала виходити в Москві, перестала була на короткий час виходити з причини технічних перешкод. бо в друкарни не було букв в наголосом, яких треба було до розвідки Кримского п. з. «Практичний курс науки укр. мови».

В Камінці подільскім в хосен «Просьвіти» відіграно дня 4. с. м. аматорскими силами штуку Ванченка «Катерину». Дописуватель «Гром. Думки» описує сю виставу такими словами: «Хоч уся та вистава зготувала ся цілком „на швидку“, одначе пройшла дуже гладенько і вчинила гарне враженє на публіку. Серед глядачів найбільше було молодіжи, деякі панночки прикрашали зібране національним вбранем, скрізь чутно було рідну мову. Народу було повно. На бажанє громадянства хор проспівав: «Ще не вмерла Україна». Не глибока змістом пєса «Катери

ва, з ножем і кривавою подією на кінці, ви-
магала від наших артистів чималого науру-
ження. Д. Міхальський, що грав «Яшу», визна-
чив ся серед всіх справдішню артистичною
грою. Можна сподівати ся, що коли й далі
наша дружина буде так дружно відогравати,
то здобуде певні симпатії тутешнього грома-
дянства. Було всіляко — взагаліж добрень-
ко: прегарно: деклямовано байку «Вовк та
ягня», нічого — «До молоді» Старицького;
співано: «Гетьмани, гетьмани...» «Чорна хма-
ра у діброві», «Прости мене моя мати».

Загальний прибуток з вистави 308 р. 77
коп.; видатки 128 руб. 77 коп.; чистий дохід
180 рублів припав «Просвіті».

— **Протиугорська демонстрація у Відні.**
Вчешньої неділі о 3. год. по полудни відбу-
ло ся в ратуші віче, скликане християнсько-
сциальним сторонництвом. На дневнім по-
рядку була: «Угорська справа». В ратуші і на
площі перед ратушем зібрало ся около 10.000
осіб. На вічу в ратуші промовляли др. Люе-
гер і кн. Ліхтенштайн, а перед ратушем по-
сли Аксман, Шнайдер, Штайнер, Бельогля-
век і Вайскірхнер. Підчас віча повішено на
ліхтарні манекіна, що мав представляти Ма-
дьяра, але на приказ поліції небавом усунено
єго. Віче ухвалило остру резолюцію проти
уступок Австрії в хосен Угорщини та з жа-
данем до парламенту, аби він стояв на сто-
рожі австрійських інтересів супроти напору
Угорщини. По вічу промовив з балкона ра-
туша др. Люегер і візвав зібраних, аби спо-
кійно розійшли ся. Коли товпа почала роз-
ходити ся, хтось крикнув: Вперед! на Банко-
ву улицю. Около 2.000 осіб побігло в ту ули-
цю до угорського міністерства. Поліція забігла
їм дорогу, але запізно. Перед будинком угор-
ського міністерства демонстранти почали
кричати «пфуй» а коли на балконі появило
ся кількох якихсь панів, і як розповідали
демонстранти, кидати з гори старі черевики,
посипалось каміня у вікна міністерства. Полі-
ція розігнала демонстрантів, котрі вибили
кільканацять шиб і вкинули ніж до салі за-
сідань, де саме сидів шеф угорського прасо-
вого бюра. По тій демонстрації явив ся в
угор. міністерстві міністер внутрішних справ
Бінерт а потім президент міністрів бар. Бек
і висловили угорському міністер-президентови
Векерльому свій жаль з причини подій, які
заслугують на найостогійше напаятноване і ста-
ли ся мимо виданих заряджень. Австрійські
міністри запевнили, що власти подбають, аби
подібні події більше не повторили ся.

— **Школа проти алькоголю.** Берлинська шкіль-
на управа розпорядила, щоби розпочати борбу
з алькоголізмом таки в школі. В Берліні є
така установа, що дітий при вписуваню до
школи оглядає шкільний лікар. При тій нагоді
передає він матерям дітий памяткову публіка-
цію, в якій подає ся склад всіляких алько-
голічних напйтків, обговорює ся шкідливі на-
слідки вживаня сих напйтів і недуги, які захо-
плюють людий у пізнійшій віку через алько-
голь. Вказує ся також на те, що тіло алько-
голіка є менше відпорне на заражене та що
алькоголіки дуже склонні до душевних недуг,
а при тім допускають ся дуже легко всіляких
злочинів. Родичам виказує ся у тім виданю
мала поживна стійність алькоголічних напйт-
ків в порівнаню із вишою їдою, а при тім
завзяває ся їх, щоби місто алькоголічних на-
пйтків давали їм радше молока, какао, овочів
і води з цукром. На кінці звертає ся увагу
родичів на лихі наслідки, які ведуть за собою
недільні прогульки, що кінчуть ся питем пива
і остерігає ся також родичів, щоби діти ніколи
не лягали пізно спати.

— **Обмежена іміграція.** Дня 23. мая сенат
Сполучених Держав ухвалив новий заком і-
міграційний. Після сего закона кожний імі-
грант буде мусів платити не 2, як було доси,
а 5 доларів податку. Гроші ті дораховують
перевозові тов-а до ціни за корабельну кар-
ту. Крім сего закон забороняє вступ до
Сполучених Держав усім, що мають висше

15 літ, а не уміють читати в якій небудь
мові. Імігрантови будуть давати читати в Ка-
селгарді конституцію Сполучених Держав в
мові, в якій сам захоче, а сли не потрафить
читати, завернуть до краю. Імігранти, що жи-
вуть вже в Америці, можуть спровадити сво-
їх дітий понизше 18 літ, жінку, родичів і ді-
дів над 50-літних, хочби ті і не вмели чи-
тати.

Посмертні оповістки.

О. Йосиф Смолинський, парох в Глибокім,
богородчанського повіта, упокоїв ся дня 19. мая.
в 58. році житя, а в 34. р. сьвященства. В. в. п.!

Евген Колод'їй, студент медицини, упокоїв
ся дня 5. с. м. по довгій і тяжкій недугі в Во-
ли мигівій, ліського повіта. В. в. п.!

Наука, штука, література.

— **Ой нависли чорні хмари**, пісня на баритон
або мезосопран в супроводі фортепяна, до
слів О. Лудького, уложив Я. Ярославенко.
Ціна 1 К; головний склад: Українська Накла-
дня у Львові, Вроновска 8. Дістати можна та-
кож в кожній книгарні.

Телеграми

з дня 11. червня 1906.

Магдебург. Magd. Ztg. доносить з Пе-
тербурга, що дня 28. с. м. цар замкне сесию
державної думи.

Петербург. Аген. тел. заперечує вістку
про димісію міністерства Горемикіна.

Варшава. Военний суд засудив чотирох
політичних вязнів на кару смерти.

Катеринослав. О 9. год. вечером 6. чер-
вня, 12 осіб в тім числі кілька дівчат, ото-
чили стацию Нижнідніпровск; дівчата остали
ся на сторожі, а чоловіки зайшли до стациі
з револьверами в руках і зажадали від началь-
ника стациі ключів до каси; забравши 300
карбованців, злочинці утікли.

Севастополь. Пізно вечером 40 членів ту-
тешнього комітету социал-деморатичної робі-
тничої партії, увійшли з револьверами в дру-
карню «Кримського Вістника» і арештувавши
всіх, хто був там, набрали і видрукували
кілька тисяч примірників газети «Солдат»
(незаконна партійна газета). Скінчивши ро-
боту, воли зникли Веде ся слідство.

До веденя підприємства кравецкого в біль-
ших розмірах пошукуємо **УПРАВИТЕЛЬНИ**
досвідної в витворній кравеччині. — Зголошу-
ватись зараз письменно до п. Крушинської
в Станиславові ул. Казимірівска ч. 54.
(1—5)

Абітуріент відзначаючий ученик ру-
ської гімназії глядає лек-
ції на село від 1. липня. Приготовляє до
приватних іспитів або іспиту зрілости. Зголо-
шеня на адресу: Михайло Боднар, Львів, ул.
Замарстинівска 25 А.

Торговельні і промислові вісти.

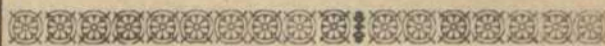
Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжа і продуктів у Львові
від 4. до 10. червня 1906:

за 50 кг.

Пшениця	8-15—8-25 К
Жито	5-50—5-70 К
Ячмінь броварняний	6-80—7-20 К
Ячмінь на пашу	6-40—6-60 К
Овес	7-50—7-70 К
Горох до-вареня	8-75—9-60 К
Горох на пашу	6-60—7-00 К
Бобик	6-40—6-70 К
Ленча	0-00—0-00 К
Конюшина червона	45-00—55-00 К
Конюшина біла	00-00—00-00 К
Конюшина шведска	00-00—90-00 К
Тимотка	10-40—16-80 К
Ріпак зимовий	11-50—11-75 К
Насіне льняне	11-00—11-25 К
Насіне конопл.	0-00—0-00 К
Хміль	45-00—55-00 К

Colosseum

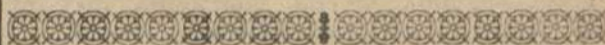
в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. червня 1906.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлене
В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. по
пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life
представлене. Білети вчаснійше можна на-
бути в конторі Пльона при ул. Кароля Лю-
двика ч. 9.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

**Банку
Гіпотечного**

купує і продає

всілякі

**папери цінні
і МОНЕТИ**

по найдешевшій курсі ден-
нім не числячи ніякої провізії.

Почав виходити

новий тижневий суспільний, політичний і економічний журнал

Українській Вѣстникъ

під редакцією **М. А. Славинського** і при ближшій участі проф. **М. С. Грушевського**, проф. **Д. Н. Овсянко-Нуликівського** і **А. А. Русова**. Сотрудництво обіцяли поки що: проф. **І. А. Бо-дусь-де Куртена**, **С. В. Бородаєвський**, **Н. Ф. Біляшевський** (член держ. думи), **Ф. К. Волков**, **Вол. Вол. Гнатюк**, проф. **І. М. Грьєс**, **Б. Д. Грінченко**, **А. С. Грушевський**, **В. Н. Доманицкий**, **Д. І. Дорошенко**, **В. Ф. Дурдуковський**, **А. Я. Ефименко**, **С. А. Ефремов**, **Л. Н. Жебуєв**, **І. П. Житецкий**, **Я. Б. Забілло**, проф. **Н. І. Карєєв** (член держ. думи), **Б. А. Квистяковський**, проф. **М. М. Ковалевський** (член держ. думи), **Вл. Г. Короленко**, проф. **А. Е. Кримський**, **М. Лозинський**, **А. І. Лотоцкий**, проф. **І. В. Луцкий**, **Я. І. Мальцев**, **Д. В. Маркович**, **Ф. П. Матушевський**, **М. М. Могилянський**, **С. Ф. Русова**, **С. А. Синявський**, **П. Я. Стебнацкий**, **С. Томашівський**, **І. Я. Франко**, **П. І. Чижевський** (член держ. думи), **акад. А. А. Шахматов** (член держ. ради), **В. М. Шемет** (член держ. думи), **Ф. Р. Штейнгель** (член держ. думи), **І. Л. Шраг** (член держ. думи), **Ф. А. Щербина**, **Л. Н. Яснопольський** (член держ. думи).

Условины передплати: до 1. січня 1907 в Росії 4 рублі, за границю 6 рублів; на коротшій час передплати не приймає ся. Поодинокє число 20 копійок.

Передплату приймає ся в конторі **В. Пирожкова**, **С.-Петербург**, **В. О. Большой прос. д. 6** і у всіх книгарнях (у Львові: **Книгарня Наук. Тов. а ім. Шевченка**, ул. Театральна 1.).

Адреса редакції (до присилки рукописів): **С.-Петербург**, **Ямская, д. 4, кв. 30.**

Видання **Н. М. ЛОТОЦКА**